

[Socialministeren]

til i forespørgslen, hvordan vi bedre kan se tingene lidt på tværs.

En af de ting, der er brug for i kommunerne – det fungerer vel nogle steder, men ikke så godt alle steder – er et bedre samarbejde mellem socialforvaltning og kulturel forvaltning, altså et bedre samarbejde mellem skoleområdet og socialområdet. Der er ikke nogen tvivl om, at der kunne spares ikke bare penge, men også mange store menneskelige omkostninger, og der ville ligge en stor forebyggelse i, at man satte ind med en indsats på et tidligere tidspunkt over for nogle af disse børn og unge. Det forudsætter selvfølgelig bare det helt naturlige, at man har et bedre samarbejde mellem skolesektor og socialsektor.

Hr. Lenger gjorde nogle betragtninger, som jeg gerne vil kommentere. Hr. Lenger nævnte, at det var vigtigt, når vi talte om forebyggelse af kriminalitet, at vi var opmærksom på nogle af de store problemer, der kunne opstå på grund af den fysiske planlægning, på grund af boligmiljøer uden erhverv osv. Jeg vil meget gerne tilslutte mig de betragtninger om den selverkendelse, der kan ligge i, at vi troede, vi gjorde det så godt, da vi sanerede ud og byggede de fine og strømlinede boligområder, og hvor vi samtidig – og det var vi vel stort set fælles om – gjorde det flot og fint, men nærmest kemisk rensset for erhverv.

Jeg tror, det vil være positivt og konstruktiv, hvis vi både herinde og ude lokalt er opmærksom på, at det er skadeligt at vokse op i et boligmiljø, der er kemisk rensset for erhverv eller lidt rod, eller hvilket udtryk vi nu skal bruge. Jeg tror, det ville være et gode, at vore miljøer i det hele taget gav lidt mere plads til forskelligartethed. Det er i hvert tilfælde et synspunkt, jeg mener hører med i den socialpolitiske diskussion; det er ikke ligegyldigt ud fra en socialpolitisk betragtning, hvordan vi planlægger disse ting.

Det, jeg synes vi skal prøve at lægge vægt på, og som også flere af ordførerne har været inde på, er, at vi skal udøve vores sociale indsats på en lidt anden facon en gang imellem. Man kan vel kort sige, at der måske er kommet lidt for mange skriveborde, at indsatsen i højere grad skal laves ude i miljøerne, på gadeplan, efter barfodsprincipper eller lign. Det er fantastisk væsentligt, synes jeg, som hr. Lenger var inde på, at slå fast, at der

ikke kun er tale om en isoleret social indsats, men at der er tale om nogle fællesskabsaktiviteter, om nogle kulturelle tilbud, selv om vi nok skal passe på med i de sammenhænge at bruge ord som »social« og »kulturel« over for de personer, vi gerne vil i kontakt med. Det er fantastisk vigtigt, at nogle af de ting, der bliver sat i sving, er selvorganiserede, at det ikke har institutionspræg, og at der også bliver mulighed for en økonomisk dispositionsfrihed inden for en bestemt ramme.

Det sidste princip, dette med et puljebeløb til en bestemt aktivitet, men med frihed inden for en sådan ramme, er noget, jeg faktisk prøver på i det hele taget inden for det sociale område at slå et slag for, ikke bare af hensyn til de ansatte, men i høj grad også af hensyn til brugerne.

Jeg tror, man skal lægge til grund i det hele taget, når det gælder den gruppe, vi taler om, at de ikke er svage i den forstand, at de ikke har en mening om, hvad de vil, og hvad de synes. Jeg tror såmænd ofte, de har meget klare og stærke meninger om deres ønsker om aktiviteter, om samfund osv. Derfor tror jeg også, det er rigtigt at slå fast, at man skal møde dem med tillid og give dem mulighed for også selv at sætte nogle ting i sving, så det ikke kun er kulturarbejdere eller socialarbejdere, der kommer og sætter ting i sving for dem.

Men hele princippet om indsatsen i miljøet på gadeplan er der egentlig ikke, så vidt jeg kan overskue det, nogen begrænsninger af i de regler, vi har i dag; det kan kommunerne efterleve inden for det system, vi har i dag. Jeg skal ikke udelukke, at der kan være en regel hist og pist i lovgivningen eller i det administrative system, der forhindrer det, men det er ikke dér, problemet ligger. Problemet ligger vel nogle steder deri, at man føler, man støder på nogle andre barrierer, hvis man ønsker at lave en sådan indsats på gadeplan.

Derfor er det min plan at prøve at samle nogle af de erfaringer, man har gjort forskellige steder, hvor man har lavet miljøarbejde, og det har man jo gjort mange steder. Nu prøver vi at høre på nogle af de resultater, der er kommet ud af det, og i lige så høj grad at høre på, hvad det er for nogle barrierer, man er stødt på ude lokalt i de diskussioner. Disse erfaringer prøver vi at samle, hvorefter vi laver en konference om hele